

1. (73-1) ^^Учение Асафа.^[^] Для чего, Боже, отринул нас навсегда? возгорелся гнев Твой на овец пажити Твоей?

УПО: Псалом навчальний, Асафів. Нащо, Боже, назавжди Ти нас опустив, чого розпалився Твій гнів на отару Твого пасовиська?

KJV: O God, why hast thou cast us off for ever? why doth thine anger smoke against the sheep of thy pasture?

2. (73-2) Вспомни сонм Твой, [который] Ты стяжал издревле, искупил в жезл достояния Твоего, --эту гору Сион, на которой Ты веселился.

УПО: Спогадай про громаду Свою, яку Ти віддавна набув, про племено спадку Свого, що його Ти був викупив, про ту гору Сіон, що на ній оселився,

KJV: Remember thy congregation, which thou hast purchased of old; the rod of thine inheritance, which thou hast redeemed; this mount Zion, wherein thou hast dwelt.

3. (73-3) Подвигни стопы Твои к вековым развалинам: все разрушил враг во святилище.

УПО: підійми ж Свої стопи до вічних руїн, бо ворог усе зруйнував у святині!...

KJV: Lift up thy feet unto the perpetual desolations; even all that the enemy hath done wickedly in the sanctuary.

4. (73-4) Рыкают враги Твои среди собраний Твоих; поставили знаки свои вместо знамений [наших];

УПО: Ревіли Твої вороги у святині Твоїй, умістили знаки за ознаки свої,

KJV: Thine enemies roar in the midst of thy congregations; they set up their ensigns for signs.

5. (73-5) показывали себя подобными поднимающему вверх секиру на сплетшиеся ветви дерева;

УПО: виглядало то так, якби хто догори підіймав був сокири в гущавині дерева...

KJV: A man was famous according as he had lifted up axes upon the thick trees.

6. (73-6) и ныне все резьбы в нем в один раз разрушили секирами и бердышами;

УПО: А тепер її різьби ураз розбивають вони молотком та сокирами,

KJV: But now they break down the carved work thereof at once with axes and hammers.

7. (73-7) предали огню святилище Твое; совсем осквернили жилище имени Твоего;
УПО: Святиню Твою на огонь віддали, оселю Твого Ймення аж дощенту збезчестили...
KJV: They have cast fire into thy sanctuary, they have defiled by casting down the dwelling place of thy name to the ground.

8. (73-8) сказали в сердце своем: `разорим их совсем`, --и сожгли все места собраний Божиих на земле.
УПО: Сказали вони в своїм серці: Зруйнуймо їх разом! і спалили в краю всі місця Божих зборів...
KJV: They said in their hearts, Let us destroy them together: they have burned up all the synagogues of God in the land.

9. (73-9) Знамений наших мы не видим, нет уже пророка, и нет с нами, кто знал бы, доколе [это будет].
УПО: Наших ознак ми не бачимо, нема вже пророка, і між нами немає такого, хто знає, аж доки це буде...
KJV: We see not our signs: there is no more any prophet: neither is there among us any that knoweth how long.

10. (73-10) Доколе, Боже, будет поносить враг? вечно ли будет хулить противник имя Твое?
УПО: Аж доки, о Боже, гнобитель знущатися буде, зневажатиме ворог навіки ім'я Твоє?
KJV: O God, how long shall the adversary reproach? shall the enemy blaspheme thy name for ever?

11. (73-11) Для чего отклоняешь руку Твою и десницу Твою? Из среды недра Твоего порази [их].
УПО: Для чого притримуєш руку Свою та правицю Свою? З середини лоня Свого їх понищ!
KJV: Why withdrawest thou thy hand, even thy right hand? pluck it out of thy bosom.

12. (73-12) Боже, Царь мой от века, устрояющий спасение посреди земли!
УПО: А Ти, Боже, віддавна мій Цар, Ти чиниш спасіння посеред землі!
KJV: For God is my King of old, working salvation in the midst of the earth.

13. (73-13) Ты расторг силою Твоею море, Ты сокрушил головы змиев в воде;
УПО: Розділив Ти був море Своєю потугою, побив голови зміям на водах,
KJV: Thou didst divide the sea by thy strength: thou brakest the heads of the dragons in the waters.

14. (73-14) Ты сокрушил голову левиафана, отдал его в пищу людям пустыни.
УПО: Ти левіятанові голову був поторошив, його Ти віддав був на їжу народові пустині,
KJV: Thou brakest the heads of leviathan in pieces, and gavest him to be meat to the people inhabiting the wilderness.

15. (73-15) Ты иссек источник и поток, Ты иссушил сильные реки.
УПО: Ти був розділив джерело та потік, Ти висушив ріки великі!
KJV: Thou didst cleave the fountain and the flood: thou driedst up mighty rivers.

16. (73-16) Твой день и Твоя ночь: Ты уготовал светила и солнце;
УПО: Твій день, а також Твоя ніч, приготував Ти світло та сонце,
KJV: The day is thine, the night also is thine: thou hast prepared the light and the sun.

17. (73-17) Ты установил все пределы земли, лето и зиму Ты учредил.
УПО: всі границі землі Ти поставив, Ти літо та зиму створив!
KJV: Thou hast set all the borders of the earth: thou hast made summer and winter.

18. (73-18) Вспомни же: враг поносит Господа, и люди безумные хулят имя Твое.
УПО: Пам'ятай же про це: ворог знущається з Господа, а народ нерозумний зневажує Ймення Твоє!
KJV: Remember this, that the enemy hath reproached, O LORD, and that the foolish people have blasphemed thy name.

19. (73-19) Не предай зверям душу горлицы Твоей; собрания убогих Твоих не забудь навсегда.
УПО: Не віддай звірині душі Своєї горлиці, живої Твоїх бідарів не забудь же назавжди!
KJV: O deliver not the soul of thy turtledove unto the multitude of the wicked: forget not the congregation of thy poor for ever.

20. (73-20) Призри на завет Твой; ибо наполнились все мрачные места земли жилищами насилия.

УПО: Споглянь же на Свій заповіт, бо темноти землі повні мешкань насилля!

KJV: Have respect unto the covenant: for the dark places of the earth are full of the habitations of cruelty.

21. (73-21) Да не возвратится угнетенный посрамленным; нищий и убогий да восхвалят имя Твое.

УПО: Нехай не відходить пригноблений посоромленим, бідний та вбогий нехай прославляють імення Твое!

KJV: O let not the oppressed return ashamed: let the poor and needy praise thy name.

22. (73-22) Восстань, Боже, защити дело Твое, вспомни вседневное поношение Твое от безумного;

УПО: Встань же, о Боже, судися за справу Свою, пам'ятай про щоденну наругу Свою від безумного!

KJV: Arise, O God, plead thine own cause: remember how the foolish man reproacheth thee daily.

23. (73-23) не забудь крика врагов Твоих; шум восстающих против Тебя непрестанно поднимается.

УПО: Не забудь же про вереск Своїх ворогів, про галас бунтівників проти Тебе, що завжди зростає!

KJV: Forget not the voice of thine enemies: the tumult of those that rise up against thee increaseth continually.